

TRACTATENBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

JAARGANG 1957 Nr. 191

A. TITEL

*Verdrag betreffende bureaux voor arbeidsbemiddeling welke voor hun bemiddeling betaling vragen (herzien), 1949 (Verdrag Nr. 96 aangenomen door de Internationale Arbeidsconferentie in haar tweeëndertigste zitting);
Genève, 1 juli 1949*

B. TEKST

De Engelse en de Franse tekst van het Verdrag zijn afgedrukt in *Stb.* 1951, 543.

C. VERTALING

Zie *Trb.* 1951, 33.

D. GOEDKEURING

Het enig artikel van de Wet van 6 december 1951 (*Stb.* 543) luidt: „Het op 1 Juli 1949 te Genève door de Internationale Arbeidsconferentie in haar twee en dertigste zitting aangenomen Verdrag betreffende bureaux voor arbeidsbemiddeling, welke voor hun bemiddeling betaling vragen (herzien), 1949, waarvan de Engelse en de Franse tekst, alsmede een Nederlandse vertaling, in afdruk nevens deze wet zijn gevoegd, wordt goedgekeurd.” Deze Wet is gecontrasigneerd door de Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid A. M. JOEKES en de Minister van Buitenlandse Zaken STIKKER. Zie voor de behandeling in de Staten-Generaal: *Bijl. Hand. II* 1950/51 — 2060, nrs. 1, 10 en 11; *Bijl. Hand. II* 1951/52 — 2060; *Hand. II* 1951/52, blz. 232 en 233; *Bijl. Hand. I* 1951/52, nr. 32; *Hand. I* 1951/52, blz. 50 en 51.

E. BEKRACHTIGING

De volgende Staten hebben overeenkomstig artikel 16 hun bekrachtiging doen registreren door de Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau te Genève:

~~Noorwegen~~ ¹⁾	29 juni 1950
~~Zweden~~ ¹⁾	18 juli 1950
~~Finland~~ ¹⁾	22 december 1951
~~Turkije~~ ²⁾	23 januari 1952
~~Nederland~~ ¹⁾	20 mei 1952
~~Pakistan~~ ¹⁾	26 mei 1952
~~Guatemala~~ ¹⁾	3 januari 1953
~~Italië~~ ¹⁾	9 januari 1953
~~Cuba~~ ¹⁾	3 februari 1953
~~Frankrijk~~ ¹⁾	10 maart 1953
~~Bolivia~~ ¹⁾	19 juli 1954
~~de Duitse Bondsrepubliek~~ ¹⁾	8 september 1954
~~Polen~~ ¹⁾	25 oktober 1954
~~Japan~~ ²⁾	11 juni 1956
~~Syrië~~ ¹⁾	7 juni 1957
~~Brazilië~~ ¹⁾	21 juni 1957

¹⁾ In overeenstemming met artikel 2 van het Verdrag is bij de bekrachtiging aangegeven, dat het bepaalde in deel II van het Verdrag wordt aanvaard.

²⁾ In overeenstemming met artikel 2 van het Verdrag is bij de bekrachtiging aangegeven, dat het bepaalde in deel III van het Verdrag wordt aanvaard.

G. INWERKINGTREDING

De bepalingen van het Verdrag zijn ingevolge artikel 17, lid 2, op 18 juli 1951 in werking getreden voor Noorwegen en Zweden. Voor de overige onder rubriek E vermelde Staten zijn de bepalingen ingevolge artikel 17, lid 3, twaalf maanden na de aldaar aangegeven data in werking getreden of zullen zij nog na verloop van genoemde termijn in werking treden.

Wat het Koninkrijk der Nederlanden betreft zijn de bepalingen van het Verdrag voor Nederland op 20 mei 1953 en voor Suriname op 10 juni 1955 in werking getreden (zie hiervoor ook onder rubriek H).

H. TOEPASSELIJKVERKLARING

Door de Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau is, wat het Koninkrijk der Nederlanden betreft, op 10 juni 1955 de volgende verklaring geregistreerd:

„En application des dispositions du paragraphe 4 de l'article 35 de la Constitution de l'Organisation internationale du Travail et de l'article 19 de la Convention (No. 96) concernant les bureaux de pla-

cement payants (revisée en 1949), le Gouvernement des Pays-Bas accepte, au nom du Surinam, les dispositions de cette Convention, qui seront appliquées dans ce territoire sans modification.

D'autre part, le Gouvernement déclare, au nom des Antilles néerlandaises, que les dispositions susvisées ne peuvent être acceptées pour application dans ce dernier territoire étant donné que les bureaux de placement y sont des institutions gouvernementales qui prêtent toujours leur assistance sans exiger un paiement.

En application des dispositions du paragraphe 2 de l'article 35 de la Constitution précitée et de l'article 18 de la Convention (No. 96) susmentionnée, le Gouvernement déclare que cette Convention ne peut pas être rendue applicable à la Nouvelle Guinée néerlandaise, étant donné que des bureaux de placement n'y existent pas et que leur création n'est pas envisagée parce que d'une part l'occasion de travail y est suffisante et que d'autre part l'assistance au placement est — en cas de besoin — suffisamment assurée par le service gouvernemental compétent."

Een vertaling van deze verklaring luidt als volgt:

Ter uitvoering van het bepaalde in artikel 35, lid 4, van het Statuut van de Internationale Arbeidsorganisatie en in artikel 19 van het Verdrag (Nr. 96) betreffende bureaus voor arbeidsbemiddeling, welke voor hun bemiddeling betaling vragen (herzien in 1949), aanvaardt de Nederlandse Regering de bepalingen van dit Verdrag namens Suriname, welke bepalingen in dit gebied ongewijzigd zullen worden toegepast.

Voorts verklaart de Regering namens de Nederlandse Antillen, dat de bovenbedoelde bepalingen niet kunnen worden aanvaard teneinde in laatstgenoemd gebied te worden toegepast, omdat de arbeidsbureaus daar te lande overheidsinstellingen zijn, die hun bemiddeling altijd verlenen zonder betaling te vragen.

Ter uitvoering van het bepaalde in artikel 35, lid 2, van eerdergenoemd Statuut en in artikel 18 van het bovengenoemd Verdrag (Nr. 96), verklaart de Regering, dat dit Verdrag niet toepasselijk kan worden verklaard op Nederlands Nieuw-Guinea, aangezien in dat gebied geen arbeidsbureaus bestaan en hun instelling niet wordt voorzien, omdat enerzijds voldoende werkgelegenheid bestaat en anderzijds de arbeidsbemiddeling, voor zover zij nodig is, voldoende wordt verzorgd door de bevoegde overheidsdienst.

J. GEGEVENS

Zie *Trb.* 1951, 33.

Voor het aldaar genoemde Statuut van de Internationale Arbeidsorganisatie, waarnaar in artikel 9 en elders in het Verdrag wordt verwezen, zie *Trb.* 1953, 130.

Voor het Verdrag betreffende de organisatie van de dienst voor de werkgelegenheid, 1948 (Arbeidsverdrag Nr. 88), zie ook *Trb.* 1957, 184.

In overeenstemming met artikel 102 van het Handvest der Verenigde Naties is het Verdrag op 24 juli 1951 geregistreerd bij het Secretariaat van de Verenigde Naties onder nr. 1340. De Engelse en de Franse tekst van het Verdrag zijn afgedrukt in „Recueil des Traités” der Verenigde Naties, deel 96, blz. 238 e.v.

Uitgegeven de *eenentwintigste* september 1957.

De Minister van Buitenlandse Zaken a.i.,

W. DREES.